

(folytatás a 34. oldalról)

c) Az ilyen misét az 1962-es Missale szerint, latin nyelven tartsák!

d) Semmiféle keveredés ne legyen a két Missale rítusa és szövegei között!

e) Minden püspök tudassa e Kongregációval azokat az engedélyeket, amelyeket kiadtak, és az engedély kiadása után egy évvel azt az eredményt, amelyet az engedély alkalmazása elért!

Az effajta engedélyt azon gondoskodás jeleként, amellyel közös Atyánk minden gyermeke felé fordul, az egyházi közösségek életében végbeviendő liturgikus megújulással szembeni bármiféle előítélet nélkül kell alkalmazni. [...]

Az üdvözlő formulával záródó levelet 1984. október 3-án írta alá A. Mayer O.S.B. érsek, az Istentiszteleti Kongregáció —tkp. „minisztérium”— pro-prefektusa és Vergilius Noè érsek, a Kongregáció titkára.

*

II. János Pál „Ecclesia Dei” apostoli leveléből (motu proprio)

II. János Pál pápa Rómában, 1988. július 2-án, pápaságának tizedik évében motu proprio kiadott apostoli levele („litterae apostolicae motu proprio datae”) a Marcel Lefebvre érsek alapította Szent X. Piusz Papi Testvériség tagjaival való teljes egyházi egység helyreállítását előmozdító Bizottság létrehozásáról szól.

A levél 4. pontja a hagyomány helyes értelmezését fejti ki: tökéletlen és önellentmondásban levő az az értelmezés, amely nem eléggé számol a hagyomány élő jellegével (non satis respicit indolem vivam ... Traditionis), illetve amely az Egyház egyetemes tanítóhivatalával szembehelyezkedik. Az 5. pont egy bekezdése a következőképpen hangzik:

Mindezen katolikus híveknek, akik úgy érzik, hogy a latin hagyomány bizonyos korábbi liturgikus és fegyelmi formáihoz ragaszkodnak, ki akarjuk nyilvánítani akaratunkat —s kérjük, hogy csatlakozzék ehhez a püspökök és mindazok akaratata, akik az Egyházban lelkipásztori szolgálatot töltenek be—, hogy megkönnyítsük számukra az egyházi közösséget, azon szükséges feltételek figyelembevételével, amelyek kéréseik tiszteletben tartását biztosítják.

A 6. pont c) bekezdése pedig a következő:

Továbbá, mindenütt figyelembe kell venni azok lelki igényét, akik a latin liturgikus hagyományhoz kötődnek, s mindezt azon szabályok széles körű és nagylelkű alkalmazásával (per amplam ac liberalem applicationem normarum), amelyeket az Apostoli Szentszék már kiadott, ti. ami az 1962-es Missale Romanum használatára vonatkozik.